

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Andrey Grycové ve věci

žalobců:

a) **D. D. T.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx

b) **A. V. T.**, narozený dne xxx
bytem xxx xxx

c) **A. V. T.**, narozená dne xxx
bytem xxx xxx

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Milanem Kyjovským
sídlem Jaselská 202/19, 602 00 Brno

proti
žalované:

NxxxV s.r.o., IČO xxx
sídlem xxx

zastoupená advokátem JUDr. Michalem Korčákem
sídlem Milady Horákové 64/101, 160 00 Praha 6

za účasti
vedlejšího účastníka

na straně žalované: **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**, IČO 47116617
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátkou Mgr. Ivanou Stlukovou
sídlem Vodičkova 730/9, 110 00 Praha 1

o náhradu újmy z pracovního úrazu s následkem smrti, k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. listopadu 2023, č. j. 13 C 74/2019-310,

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje**.
- II. Ve vztahu mezi žalobci a žalovanou **nemá** žádný z účastníků **právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení.
- III. Vedlejšímu účastníku na straně žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 21. 11. 2023 soud prvního stupně zamítl žalobu na uložení povinnosti žalované zaplatit každému ze žalobců částku 240 000 Kč (výrok I), rozhodl, že žalované a vedlejšímu účastníku na straně žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení (výrok II), a náklady státu nese Česká republika (výrok III).
2. Soud prvního stupně takto v pořadí druhým rozsudkem rozhodl o žalobě, kterou se každý ze žalobců domáhal proti žalované zaplacení nemajetkové újmy ve výši 240 000 Kč. Žalobci jsou pozůstalí (manželka a děti) po V. T., nar. xxx (dále jen „poškozený“), který byl zaměstnancem žalované, a který zemřel v důsledku pracovního úrazu dne xxx v areálu Xxx, Xxx.
3. Soud prvního stupně rozhodl ve věci poprvé rozsudkem ze dne 21. 8. 2020, č. j. 13 C 74/2019-131 tak, že žalobu zamítl a rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky. Tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2020, č. j. 23 Co 327/2020-174. K dovolání žalobců byly oba rozsudky zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 24. 11. 2021, č. j. 21 Cdo 1590/2021-200 a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
4. Po vymezení žalobních tvrzení, obrany žalované a vedlejšího účastníka, soud prvního stupně uvedl, jaká skutková zjištění učinil z provedených listinných důkazů, výsledku svědků S. D., P. F., V. K., opakovaného výsledku jednatele žalované V. H. a znaleckého posudku podaného MUDr. Michalem Beranem, Ph.D., znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Na základě takto provedeného dokazování soud prvního stupně učinil následující závěr o skutkovém stavu věci: Poškozený V. T. nastoupil u žalované dne xxx jako brigádník, jednalo se o jeho první pracovní den u žalované jako zaměstnavatele, smluvní vztah nebyl v písemné podobě. Poškozený zemřel dne xxx v areálu Xxx, Xxx, kde vykonával jako brigádník práce pro žalovanou spočívající ve výmalbě prostor. V době úmrtí pracoval poškozený sám, nalezen byl následně S. D. a P. F., kteří jej objevili ležícího na zemi v poloze na břicho. Na místě bylo spadlé posuvné lešení, které nebylo řádně zajištěno. Poškozený byl ráno před započítím prací na místo dopraven jednatelem žalované, V.H., který mu zadal práci spočívající ve výmalbě interiéru a rovněž jej proškolil o bezpečnosti práce s tím, že poškozený podepsal příslušné dokumenty týkající se BOZP. Jednatel žalované ústně sdělil poškozenému, že má zakázáno vstupovat na posuvné lešení, a že jeho úkolem je provádět výmalbu ze země pouze do výšky 150 cm. Pokyny mu sděloval v ukrajinštině, neboť poškozený byl rovněž ukrajinské národnosti. K úmrtí poškozeného došlo okolo 11:15 hodin uvedeného dne v důsledku pádu z výše na obličejovou část hlavy, nikoliv z důvodu pádu lešení na poškozeného. Mezi osobními věcmi poškozeného byla nalezena láhev tvrdého alkoholu. Při nařízené pitvě byla v krvi poškozeného zjištěna hladina alkoholu 2,19 g/kg.
5. Soud prvního stupně, vědom si skutečností, že jednatel žalované V. H. je zainteresován na výsledku sporu a není povinen jako svědek vypovídat pravdu a nic nezamlčovat, a že účastnická výpověď je podpůrným důkazem, z něhož lze vycházet tehdy, nebylo-li možno jinými důkazy prokázat tvrzené skutečnosti, hodnotil výpověď jednatele žalované zvláště pečlivě z hlediska její věrohodnosti a pravdivosti. Vzal v úvahu, že tvrzení, které má být prokázáno výsledkem jednatele žalované, není možné prokázat jinými důkazy, protože se jedná o rozhovor mezi poškozeným a jednatelem

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

žalované, který nebyl písemně zachycen. Soud prvního stupně při hodnocení účastnické výpovědi přihlédl k tomu, že výslech jednatele žalované je v souladu s dalšími nepřímými důkazy, že výpověď jednatele žalované je od počátku, tj. ode dne xxx, kdy došlo k tragické události, neměnná (úřední záznam o podaném vysvětlení dne xxx, výpověď před soudem dne 21. 8. 2020, 9. 6. 2022), a že shodně o události vypovídal i svědek V. K., policista, který ohledával místo činu. Účastnickou výpověď jednatele žalované proto soud prvního stupně hodnotil jako věrohodnou.

6. Vzhledem k tomu, že k úrazu poškozeného došlo dne xxx, soud prvního stupně aplikoval na zjištěný skutkový stav právní úpravu zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění účinném do 31. 5. 2018 (dále jen „zákoník práce“).
7. Po citaci ust. § 269 odst. 1, 4 zákoníku práce soud prvního stupně uvedl, že poškozený zemřel v důsledku pracovního úrazu, neboť jeho smrt nastala nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů při plnění pracovních úkolů ve smyslu ust. § 271k zákoníku práce a žalovaná jako zaměstnavatel je povinna nahradit škodu podle § 269 odst. 1 zákoníku práce. Soud prvního stupně se dále zabýval otázkou, zda se žalovaná zprostila odpovědnosti za škodu, jak namítala žalovaná i vedlejší účastník.
8. Po citaci ust. § 270 zákoníku práce, s přihlédnutím k výkladu, co se míní pokynem k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, vyjádřeném v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 41/2011, soud prvního stupně dospěl k závěru, že na straně žalované existují liberační důvody podle § 270 odst. 1 písm. a) i b) zákoníku práce. Soud prvního stupně vzal za prokázané, že poškozený svým zaviněním porušil pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, které mu byly uděleny ze strany jednatele žalované, konkrétně pokyn nevstupovat na pojezdné lešení a provádět výmalbu místnosti pouze do výše 1,5 metru. Poškozený se měl pohybovat pouze po zemi. Tyto pokyny mohl poškozený náležitě vnímat a pochopit je, neboť mu byly uděleny v jeho mateřském jazyku, po dobu asi půl hodiny. Vznik poranění, které poškozenému vzniklo, a které vedlo k jeho smrti, lze podle znalce beze zbytku vysvětlit pádem z výše na obličejovou část hlavy, což svědčí pro vznik poranění pádem poškozeného z výše, nikoliv pádem lešení na poškozeného. V době vzniku pracovního úrazu měl poškozený v krvi 2,19 g/kg alkoholu a mezi jeho věcmi byla nalezena téměř prázdná láhev tvrdého alkoholu. Soud uzavřel, že k pracovnímu úrazu tedy došlo rovněž v důsledku opilosti poškozeného a zaměstnavatel nemohl škodě zabránit.
9. Za použití ust. § 150 o. s. ř. nepřiznal žalované, vedlejšímu účastníku ani státu náhradu nákladů řízení. Soud prvního stupně tak rozhodl po přihlédnutí k těm skutečnostem, že v důsledku úmrtí poškozeného žalobci ztratili manžela a otce, a živitele rodiny, že žalobci žijí na Ukrajině, kde je obecně nižší životní úroveň než v České republice, a že žalované nebude nepřiznáním náhrady nákladů řízení způsobena žádná závažná újma.
10. Proti rozsudku podali žalobci včasné a přípustné odvolání. Měli za to, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Namítali, že znalec pouze rozvedl zjištění uvedená v pitevním protokolu, neuvedl však, z jaké výše měl poškozený spadnout, tedy zda nepostačil pád ze stoje, jeho závěr není kategorický, nestanoví jasný mechanismus úrazového děje a nevylučuje jinou verzi. Za podstatné pak považovali, že znalec nemohl vyloučit, že poškozený upadl na obličejovou část hlavy, a přitom strhl lešení na sebe. Poukazovali na to, že nebylo prokázáno, že by poškozený vstupoval na pojezdné lešení a tím porušil pokyny zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Podle žalobců výpověď svědka P. F. a náčrt policisty, který je součástí protokolu o ohledání místa činu ze dne xxx, spíše nasvědčují tomu, že poškozený na sebe lešení strhl, nikoli pádu z horní plošiny lešení. Žalobci mají pochybnosti o věrohodnosti výpovědi jednatele žalované; nesouhlasili se závěrem soudu, že poučení poškozeného trvalo půl hodiny.

Tvrzení a výpověď jednatele má stejnou relevanci jako tvrzení žalobců. Žalovaná neprokázala, že kontrolovala dodržování pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci poškozeným. Podle žalobců ani po doplnění dokazování se žalované nepodařilo prokázat liberační důvody. Nesporovali, že poškozený měl v době úmrtí v krvi alkohol, avšak podle žalobců z této skutečnosti nelze dovodit, že byl natolik opilý, aby jeho opilost byla jedinou příčinou vzniku škody. Tolerance alkoholu v krvi je individuální, přičemž jinou toleranci bude vykazovat žena drobné postavy, která alkohol běžně nekonzumuje, a jinou toleranci bude vykazovat manuálně pracující muž, který je konzumaci alkoholu uvyklý. Žalobci navrhli, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, žalobě vyhověl a přiznal žalobcům náhradu nákladů řízení.

11. Žalovaná nesouhlasila s odvolací argumentací žalobců. Závěr znaleckého posudku je jednoznačný a není žádných pochyb o tom, jakým způsobem došlo ke vzniku zranění poškozeného. Výpověď jednatele žalované je pravdivá, shodně vypovídal i před policejním orgánem v den události, kdy neměl žádný časový prostor pro to, aby si svoji výpověď připravil. Bylo prokázáno, že pokyn udělený poškozenému byl srozumitelný, jelikož jak jednatel žalované, tak poškozený, jsou osobami ukrajinské národnosti. K absenci kontroly uděleného pokynu žalovaná uvedla, že poškozený nebyl na pracovišti sám, pohybovaly se tam další osoby, a že po jednatele žalované nelze požadovat, aby se z pracoviště nevzdálil, a aby byl poškozený pod nepřetržitým dohledem. Žalobci zlehčují skutečnost, že poškozený měl alkohol v krvi, zjištěná hladina alkoholu je považována za stav těžké opilosti. Z vyjádření žalobců žalovaná dovozuje, že žalobci měli povědomost o tom, že poškozený hojně užívá alkoholické nápoje a zřejmě to bylo důvodem, pro který neposkytli souhlas s vydáním pitevní zprávy. Žalovaná navrhla, aby odvolací soud potvrdil napadený rozsudek a přiznal žalobcům náhradu nákladů odvolacího řízení.
12. Vedlejší účastník na straně žalované zastával shodné názory jako žalovaná. Nadto doplnil, že poškozený byl ve faktickém pracovním poměru u žalované, přičemž podle judikatury Nejvyššího soudu zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu se na úrazy vzniklé z faktického pracovního poměru nevztahuje. Navrhl, aby odvolací soud potvrdil napadený rozsudek a přiznal vedlejšímu účastníkovi náklady odvolacího řízení.
13. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek soudu prvního stupně i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o. s. ř., a po doplnění dokazování podstatným obsahem spisu Policie České republiky č. j. KRPA-200318-54/ČJ-2018-001318 (§ 213 odst. 2, § 213a odst. 1 o. s. ř.) shledal, že odvolání žalobců není opodstatněné. Odvolací soud je shodně jako soud prvního stupně vázán právním názorem Nejvyššího soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 24. 11. 2021, č. j. 21 Cdo 1590/2021-200 (§ 243g odst. 1 ve spojení s ust. § 226 odst. 1 o. s. ř.).
14. Soud prvního stupně respektoval závazný právní názor Nejvyššího soudu vyslovený ve shora označeném rozsudku a v řízení následujícím po zrušení rozhodnutí dovolacím soudem se zaměřil na posouzení toho, jakým způsobem došlo k fatálnímu zranění poškozeného, a zda ze strany žalované jsou splněny zákonem stanovené předpoklady, za nichž se může zprostit odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu.
15. Soud prvního stupně zopakoval dokazování již provedenými listinnými důkazy a doplnil dokazování o opětovný výslech jednatele žalované V. H., výslech svědka V. K., vedoucího výjezdové skupiny Policie ČR, která ohledávala místo činu, a ustanovil znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství za účelem zjištění mechanismu poranění poškozeného, zejména posouzení, zda k jeho zranění došlo pádem z výšky (z lešení) či zda zranění vzniklo pádem lešení na poškozeného.

16. Soudem prvního stupně provedené důkazy jsou dostatečným podkladem pro zjištění skutkového stavu věci. Provedené důkazy soud prvního stupně hodnotil v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 132 o. s. ř.) a jeho skutková zjištění jsou správná. Soud prvního stupně nepochybil, pokud při posouzení věci vycházel z výpovědi jednatele žalované. V posuzované věci nelze obsah rozhovoru mezi poškozeným a jednatelem žalované, u něhož nikdo další nebyl přítomen, prokázat jinými důkazy, přičemž výpověď jednatele považoval soud prvního stupně za pravdivou, neboť je ve shodě s dalšími nepřímými důkazy. Soud prvního stupně vyslechl jednatele žalované opakovaně a mohl si učinit úsudek o jeho věrohodnosti i z jeho chování před soudem. Z odůvodnění rozsudku nevyplývá, že by soud prvního stupně učinil z výsledku jednatele takové poznatky, které by vedly k závěru o klamavosti, nejistotě, nevěrohodnosti jeho výpovědi. Soud prvního stupně správně hodnotil účastnickou výpověď jednatele žalované ve spojení s dalšími důkazy.
17. Vzhledem k tomu, že i v odvolání žalobci zpochybňovali věrohodnost výpovědi jednatele žalované V. H., odvolací soud považoval za vhodné doplnit dokazování protokolem o trestním oznámení podaném dne xxx v 16:30 hod S. D. (č. l. 3 spisu P-ČR), z něhož vzal za prokázané, že žalovaná pracuje pro firmu pana D. ZxxxV s.r.o. dlouhodobě, že žalovanou si najali na provádění údržby a malování, a že celá jejich parta tam pracovala celý víkend. Odvolací soud doplnil dokazování také Úředním záznamem ze dne 30. 5. 2015 (č. l. 17 spisu P-ČR) sepsaným por. R.P., z něhož se podává, že dotazem dvou na místě přítomných elektrikářů, kteří byli naposledy za dveřmi předmětného prostoru v šestém patře bylo zjištěno, že tam zesnulý prováděl bílení sám někdy kolem půl desáté dopoledne, když tam byli naposledy, a to bylo ze země. Neviděli, že by používal nějaké lešení. Úředním záznamem ze dne xxx (č. l. 10 spisu P-ČR) sepsaným pppap. L.H. je prokázáno, že se jedná o elektrikáře Š. H. a P. R..
18. Výpověď S. D., učiněná v den události, je ve shodě s výpovědí jednatele žalované, že žalovaná malovala prostory dva dny před událostí, tj. o víkendu. Sdělení Š. H. a P. R. je ve shodě s výpovědí jednatele žalované, že poškozenému udělil pokyn malovat stěny do výše 150 cm. Tyto další zjištěné skutečnosti také podporují ten závěr, že výpověď jednatele žalované je věrohodná, neboť jeho výpověď je s těmito v souladu. Je třeba zdůraznit, že jak svědek S. D., tak Š. H. a P. R. byli dotazováni Policií ČR již v den události či den po ní. Pochybnosti žalobců o věrohodnosti výpovědi jednatele žalované samy o sobě nemohou vést k závěru, že jednatel žalované vypovídal nepravdivě. V řízení nebyl proveden takový důkaz, který by vyvracel nebo zpochybňoval výpověď jednatele žalované, nebylo ani tvrzeno a prokazováno, že jednatel žalované se domluvil se všemi výše uvedenými osobami na shodné výpovědi. Pochybnosti o pravdivosti jeho výpovědi nevyplývají ani z obsahu spisu. Není proto důvod nevěřit jednatele žalované, že před započítím prací proškolil poškozeného o bezpečnosti práce a udělil mu pokyn provádět výmalbu pouze ze země do výše 150 cm.
19. Znaleckým posudkem bylo jednoznačně prokázáno, s ohledem na charakter zranění, že poškozený si zranění způsobil pádem z výše na obličejovou část hlavy, nikoliv že bylo způsobeno pádem lešení na poškozeného. Znalec založil svůj posudkový závěr na dostupné zdravotnické dokumentaci poškozeného i obsahu soudního spisu (jehož obsahem je i spisový materiál Policie ČR), takže vycházel i z informací o rozměrech pojízdného lešení, že lešení bylo na zemi, a jaká byla poloha těla poškozeného.
20. Námitka žalobců, že znalec neuvedl, z jaké výše měl poškozený spadnout, a že ke zlomenině může dojít i ze stoje, je nedůvodná. Znalec totiž shledal, že smrt nastala v přímé souvislosti s poraněním obličeje poškozeného, že z charakteru zranění lze usuzovat na velkou intenzitu působícího násilí (myšleno ve škále „malá-střední-velká síla“), a že vznik poranění lze beze zbytku vysvětlit pádem z výše na obličejovou část hlavy. Nejistotu vyslovil znalec pouze ve vztahu ke zlomeninám hrudní

kosti a žeber, když tyto mohly vzniknout jednak pádem, jednak stlačováním hrudníku při resuscitaci, avšak poškozený nezemřel na následky těchto zlomenin. Závěry znalce jsou jasné, logické a přesvědčivé a nepřipouští jiný závěr, než že poškozený zemřel na poranění, které bylo způsobeno pádem z lešení, nikoliv pádem lešení na poškozeného.

21. Zaměstnavatel je povinen seznámit zaměstnance s právními nebo ostatními předpisy anebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Zákoník práce, ani jiné právní předpisy, však nestanoví časovou dotaci k takovému proškolení zaměstnance. To proto, že rozsah a obsah takového školení bude vždy vyplývat z povahy vykonávané práce a pracovního prostředí. Odvolací soud neshledal důvodnou námitku žalobců, že na proškolení poškozeného nebylo dost času. Náplní práce poškozeného bylo malování, konkrétně výmalba místnosti do výše 150 cm. Jednatel žalované byl s poškozeným v době od 6:45 do cca 7:20 hod, což je dostatečně dlouhá doba k udělení pokynu vymalovat místnost do výšky 150 cm a proškolení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci spočívající v zákazu používat pojízdné lešení. Jednatel žalované i poškozený jsou ukrajinské národnosti a v řízení bylo prokázáno, že jednatel žalované dal poškozenému pokyny v ukrajinštině. Odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně, že poškozený byl s pokyny zaměstnavatele řádně seznámen, srozumitelnou formou a takovým způsobem, že je mohl náležitě vnímat a pochopit.
22. K tomu, aby se zaměstnavatel zprostil odpovědnosti za škodu vzniklou pracovním úrazem, musí prokázat nejen to, že zaměstnanec svým jednáním porušil právní nebo ostatní předpisy anebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, s nimiž byl řádně seznámen, ale musí také prokázat, že znalost a dodržování zásad bezpečnosti práce kontroloval a vyžadoval. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 24. 11. 2021, č. j. 21 Cdo 1590/2021-200, vydaném v této věci, uvedl, že (cit.): *Podmínka, že „znalost a dodržování (pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci) byly soustavně vyžadovány a kontrolovány“, samozřejmě neznamená, že je povinností zaměstnavatele v každém okamžiku kontrolovat, zda zaměstnanci neporušují příslušné pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nýbrž, opětovně podle konkrétních poměrů a podmínek zaměstnavatele a charakteru (rizikovitosti) zaměstnancem vykonávané práce, reálně vyhodnotit bezpečnostní rizika a tomu přizpůsobit kontrolní činnost tak, aby se tato rizika pokud možno eliminovala“.*
23. V posuzované věci poškozený nevykonával práci na rizikovém pracovišti, neboť při výkonu práce se nacházel ve vyklizené místnosti, ani práce, kterou měl vykonat, nebyla riziková, jelikož spočívala ve výmalbě místnosti do výše 150 cm, kterou měl provádět ze země. Před zahájením výkonu práce poškozený nejevil známky opilosti, alkohol z něj cítit nebyl (viz výpověď jednatele žalované). Odvolací soud je toho názoru, že po žalované nelze za výše popsané situace důvodně požadovat, aby její jednatel setrval s poškozeným na pracovišti a nepřetržitě kontroloval, zda poškozený vykonává práci podle zadání a nepožívá alkoholické nápoje. Před zahájením výkonu práce poškozeným nebyla žalovaná oprávněna provést u poškozeného namátkovou kontrolu na přítomnost alkoholu v krvi, protože zaměstnavatel je oprávněn vyzvat zaměstnance ke splnění povinnosti podrobit se orientačnímu vyšetření tehdy, má-li důvodné podezření, že zaměstnanec pod vlivem alkoholu vykonává činnost, při níž by mohl ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek, nebo má-li důvodné podezření, že zaměstnanec se požitím alkoholického nápoje uvedl do stavu, v němž bezprostředně ohrožuje sebe nebo jinou osobu, majetek nebo veřejný pořádek [§ 20 odst. 1 písm. a), b), § 21 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů]. Žalovaná ale neměla důvodné podezření, že poškozený je pod vlivem alkoholu (viz výpověď jednatele žalované). Jestliže charakter vykonávané práce, ani pracoviště, nepředstavovaly bezpečnostní riziko, nelze přičítat žalované k tíži (ve vztahu ke kontrole pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), že jednatel žalované odjel na jinou stavbu, a oprávněně očekával, že poškozený jako každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka a schopnost užívat jej s běžnou péčí a

opatrností, tedy, že zadanou práci bude vykonávat, a to samostatně a podle udělených pokynů. V řízení bylo dále prokázáno, že jednatel žalované odjel na jinou stavbu v 7:20 hod a již v 11:15 hod, tedy cca za 4 hodiny poté, byl poškozený po smrti. Časový úsek od zahájení práce do úmrtí poškozeného je natolik krátký, že žalovaná ani nestihla zkontrolovat, zda poškozený dodržuje pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, či nepožívá alkoholické nápoje a případně mu zabránit ve výkonu další práce.

24. Žalobci se i přes závěr znaleckého posudku stále domnívají, že poškozený na sebe lešení mohl strhnout. Podle odvolacího soudu k takové situaci hypoteticky mohlo dojít (pokud by nedošlo k prokázané skutečnosti, že poškozený si přivodil zranění pádem z lešení), neboť v řízení bylo prokázáno, že poškozený se nacházel ve stavu těžké opilosti. Jak správně poznamenal vedlejší účastník na straně žalované (s odkazem na webové stránky Toxikologického informačního střediska, Klinika pracovního lékařství VFN a 1. lékařská fakulta UK) stav těžké opilosti způsobuje zmatenost, výrazné poruchy chápání, chůze, i zraku, pokles vnímání bolesti, apatii. Odvolací soud sdílí rovněž argumentaci vedlejšího účastníka na straně žalované k námitce žalobců o individuální toleranci alkoholu s ohledem na uvykllost konzumaci alkoholu u konkrétní osoby a urostlost postavy, a sice že výpočet hladiny alkoholu v krvi je založen také na hmotnosti osoby, což znamená, že žalobci tvrzený faktor vzrůstu postavy je ve výsledku zahrnut. V této souvislosti odvolací soud podotýká, že česká pracovněprávní úprava vychází z nulové tolerance alkoholu.
25. Soud prvního stupně tedy dospěl ke správnému závěru, že jsou naplněny liberační důvody podle § 270 odst. 1 písm. a) i b) zákoníku práce a žalovaná se zprostita odpovědnosti za vzniklou škodu zcela, neboť jedinou příčinou škody byly ty skutečnosti, že poškozený svým zaviněním porušil pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, když vstoupil na pojezdné lešení, ačkoli nesměl, zároveň se sám přivedl do stavu těžké opilosti, a v tomto stavu z lešení spadl, přičemž žalovaná nemohla škodě zabránit.
26. Z uvedených důvodů odvolací soud potvrdil napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř., jelikož je věcně správný.
27. O nákladech odvolacího řízení mezi žalobci a žalovanou bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a contrario za situace, kdy v odvolacím řízení procesně úspěšná žalovaná náhradu nákladů řízení výslovně nepožadovala.
28. O nákladech odvolacího řízení mezi žalobci a vedlejším účastníkem na straně žalované bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 150 o. s. ř. Náhrada nákladů odvolacího řízení nebyla procesně úspěšnému vedlejšímu účastníkovi přiznána ze shodných důvodů, pro které náhradu nákladů nepřiznal soud I. stupně, tj. z důvodu nepříznivých poměrů na straně žalobců. Zároveň odvolací soud shledal, že vedlejšímu účastníku, jako ekonomicky silné právnické osobě, nebude odepráním náhrady nákladů odvolacího řízení způsobena újma.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř., a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 5.

Praha 13. března 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu